
Alltid med et nytt mål i sikte

INTERVJU

TORI FLAATTEN HALVORSEN

tori.f.halvorsen@gmail.com

Som gründer drifter Linda Luu fastlegekontorer. Som kunstner skaper hun fellesskap og forteller historier som berører.

Foto: John Trygve Tollefsen

Linda Luu oppholder seg stort sett på tre ulike steder. Enten er hun i lokalene til Helsekontor Forvaltning, hjemme i en 100 år gammel sveitservilla på Nordstrand eller på Sentralen kulturhus i Oslo sentrum. På kontoret tar hun over driften av fastlegekontorer som kjøper tjenestene av Helsekontor Forvaltning. Hjemme skriver hun teatermanus eller går inn i musikkstudioet der hun spiller inn egen musikk. På ettermiddagen er hun både skuespiller og regissør på kulturhuset Sentralen. Den snart 40-årige kvinnen som akkurat har kjørt minstebarnet til danseundervisning, hilser vennskapelig på de kaféansatte

på Sentralen. Hun møter usminket i en ikke helt nystroken bluse og med hår som kun delvis er samlet i en hårstrikk i nakken. Til tross for at hun har gjort mer enn de aller fleste, er det aldri et snev av skryt i samtalen.

Linda + kunstuttrykk = selvtillit

Det er lett å merke at hun er husvarm i dette mangfoldige kulturhuset. Hun har i mange år fylt flere av salene med nye forestillinger – akkurat slik foreldrene hennes fylte barndomshjemmet i Moss med musikk, dans og teater.

– Far og mor var ivrige på å samle folk i et fellesskap. Voksne og barn lagde forestillinger og hadde det gøy sammen. Far var kreativ og uredde når han satte i gang prosjekter sammen med mange andre, de fleste fra det vietnamesiske miljøet. I den kulturen er fellesskap viktig, både i og utenfor familien. Jeg har lært mye av ham.

Foreldrene, Linda og hennes tre søsken med familier treffes fortsatt så ofte de kan. Linda tipper at hun ville skåre maks på skalaen for ekstroversjon på Big Five-personlighetstest.

– Gjennom all kulturaktiviteten hjemme bygget jeg en stabil og god selvtillit. Jeg liker å tenke på hva målet er. Prosessen får komme etter hvert. Jeg er ikke noe petimeter og har glede av å sette i gang ting. Det er så fint at mange vil være med.

*«Jeg liker å tenke på hva målet er. Prosessen får komme etter hvert.
Jeg er ikke noe petimeter og har glede av å sette i gang ting»*

Lindas strategi fungerer tydeligvis godt. Det fikk trønderne fort merke.

Linda + engasjement = ny organisasjon

Da hun kom til Trondheim som medisinstudent, savnet hun det kreative og et større, mangfoldig fellesskap i tillegg til venner på studiet.

– Jeg ville lage en veldedighetskonsert for barn som levde spesielt utsatt for klimaendringer. Jeg brukte nettverket mitt, fikk opp folk fra Østlandet og blandet det med trøndere. Gjerne folk med vietnamesisk bakgrunn, men ikke nødvendigvis. Vi satte fokus på klimakrisen, og jeg møtte min nåværende mann. Den største drivkraften var og er likevel et fellesskap der lidenskapen for kunst er det aller mest sentrale. Lidenskapen er like sterk hos mannen min. Han står bak og jeg foran i nesten alle prosjektene.

BACKSTAGE: Linda Luu sikrer stigen mens scenografien som hun selv har ansvaret for, settes opp før forestilling. Foto: John Trygve Tollefsen

Dette prosjektet var starten på teatergruppen Kulturklovnene. Gruppen har bestått siden 2009, men den flyttet sammen med Linda til Oslo. Linda leder rundt 50 mennesker i alle aldre og nasjonaliteter som er med i hvert prosjekt. Nye folk kommer og går. I fjor på 15-årsdagen for teateret endret de navnet til Multiteateret. 1. mars var det premiere på Broadway-musikalen Rent som handler om aidsepidemien, kjærlighet, tap, selvuttrykk og aksept. Linda imponerte stort både som regissør, scenograf og skuespiller i den kraftfulle musikalen.

Lindas teateroppsetninger handler alltid om strømninger i samfunnet. På femte studieår skrev hun et manus om et menneskemøte mellom en katolikk og en buddhist. Manuset sendte hun til landets største musikk- og scenekunstinstitusjon, Den Norske Opera & Ballett.

– Et par dager etterpå fikk jeg en telefon mens jeg assisterte på en operasjon på Namsos sykehus. De ville sette opp stykket mitt.

En samarbeidsavtale resulterte i at hun fartet mellom Namsos og operaen i Oslo. Stykket «Under Samme Himmel» spilte fire forestillinger med fullsatt sal.

– Ikke i den store salen, altså. Det er flere små saler i Operaen, ler Linda.

Klima = helse

Under studiet var Linda med i en stor venninnegjeng og en «fantastisk kollokviegruppe», ifølge henne selv. De fleste av studentene var aktive i ulike foreninger eller organisasjoner. De leste fag, gjorde organisasjonsarbeid og var sosiale mer eller mindre samtidig. Linda var med i Norsk medisinstudentforening og i Legeforeningens utvalg for global oppvarming.

– På en workshop under en internasjonal medisinkonferanse i Tunisia ble jeg spurt om konsekvenser av klimaendringene for Norge. Jeg begynte å si dumme ting slik som at hvalene ikke lenger finner mat ... Jeg kunne jo faktisk ingenting om klima. Dessuten forstod jeg at det å snakke om togradersmålet eller CO₂ er for komplisert å kommunisere ut. Det er lettere å relatere seg til økt hyppighet av astma og hjerteinfarkt, forverring av mental helse og strømmer av klimaflyktninger.

Linda leste seg opp på tematikken og fikk ideen om å starte gruppen som fortsatt eksisterer i dag: Klima = helse. For å få økt fokus på saken tok hun kontakt med forfatter Jostein Gaarder, legeforeningens daværende president Hege Gjessing og Gunhild Stordalen.

– Det koster deg ingenting å gå bort til en verdenskjent forfatter?

– Egentlig ikke. Vi var på en klimakampkonferanse sammen. Usman Ahmad Mushtaq, som også var med i Klima = Helse, og jeg var enige om at jeg skulle gå bort til Jostein. Jeg er jo kjempeglad i bøkene hans, sier hun og ler igjen.

Jostein Gaarder ble med i juryen som kåret vinnere i en nasjonal klimakampkonkurranse for ungdom. I dag er Linda takknemlig for at andre opprettholder aktiviteten i Klima = helse.

Mads Gilbert + dekan = Legestudentenes akuttmedisingruppe

Man kan fortsette med å finne organisasjoner som Linda har satt i gang, for eksempel Trondheim akuttmedisinske studentforening.

MANUSFORFATTER: Erfaringer fra legelivet og tanker fra egen og storfamiliens livshistorie er med når Linda Luu planlegger nye manus. Foto: John Trygve Tollefsen

– Jeg dro på et kjempegodt kurs med Mads Gilbert i Tromsø. Noe tilsvarende manglet tidlig i studiet i Trondheim.

Det ville Linda gjøre noe med. Hun tok med seg Gilbert inn på kontoret til dekanen i Trondheim. Slik ble det orden i sakene. Også denne studentforeningen eksisterer fortsatt.

Linda stoler på dem som kommer etter. Hun klarer å slippe når hun selv vil videre. Det vil hun hele tiden. Hennes motivasjon for legestudiet kommer derimot ikke uoppfordret frem under samtalen.

– Det å gå den akademiske veien var et opplagt valg sett fra mine foreldres perspektiv. De var begge båtflyktninger fra Vietnam. Jeg var det første barnet. Forventningene til utdanning var stor. Det er noe med dette ALI – advokat, lege eller ingeniør. Uansett – medisin har vært gøy. Jeg liker legerollen. Viktig lærdom fra studiet og erfaringer fra legekantoret tar jeg med inn i alt jeg gjør. Når man skal finne ulike karakterer i teateret, er det greit å ha sett mange ulike mennesketyper på nært hold.

Lege + daglig leder ≠ sant

Linda likte å jobbe med pasienter og hadde i flere år egen fastlegehjemmel på Nordstrand i Oslo. Det var ikke den delen av jobben som var for mye.

«Med så mye organisasjonserfaring tenkte jeg at det skulle være greit å være leder for legekantoret. Men det ble en bratt og utmattende læringskurve. Dessuten ensomt»

– Med så mye organisasjonserfaring tenkte jeg at det skulle være greit å være leder for legekantoret. Men det ble en bratt og utmattende læringskurve. Dessuten ensomt. Legene bør kunne bruke alle sine krefter på pasientarbeidet uten å måtte holde på med administrasjon ved siden av. Det er nok av andre ting som gjør at vi trenger Villa Sana.

Hun fortalte lillebroren, som er siviløkonom, om hvor vanskelig arbeidssituasjonen var. Sammen fikk de ideen om å starte et selskap som kan drifte legekantorene slik at legene kan konsentrere seg om pasientene. Det var et mål Linda kunne like.

– Prosessen har vært lærerik og krevende. Tre år etter oppstart går det bra.

Hun og broren satte seg inn i lover og regler samt skaffet en revisor og regnskapsfører som også gikk inn i ledelsen. Ledere og ansatte gjennomfører medarbeidersamtaler og megler i konflikter som oppstår på legekantorene. Videre tar de hånd om IT og regnskap, fremskaffer hjelp til håndverksarbeider, planlegger prosjekter og driver utviklingsarbeid.

– Jeg går også inn som lege ved en akutt legebemanningskrise. Det hadde vært fint å få nok praksis til å opprettholde alle rettighetene jeg nå har som spesialist i allmennmedisin. Jeg liker ikke tanken på å slippe klinikken helt. Helsetjenesten er viktig for folk. Det fikk jeg selv erfare da jeg var gravid.

Svangerskapskvalme = musikkutdanning

Under begge svangerskapene har Linda slitt med uttalt svangerskapskvalme. Tidvis ble hun innlagt. For den ekstroverte kvinnen var det en prøvelse (eller tortur, som hun selv sier) at kroppen stoppet aktiviteten i hverdagen.

Linda dempet plagene på en måte som få gjør etter henne. For å distrahere seg begynte hun å lese musikkteori mellom oppkastepisodene. Der fant hun et nytt univers som hjalp henne til å forstå hvorfor musikken hun komponerte, fungerte mer eller mindre godt. Engasjementet for musikken vokste. Hun søkte seg inn på musikkvitenskap på Universitetet i Oslo. Etter audition fikk hun studieplass på bachelorutdanning i sang med piano som biinstrument. Trillehjelp stod storfamilien for. Utdanningen avsluttet hun ved siden av jobben som lege.

– Du må huske å skrive at jeg kuttet ut teatergruppa noen år da ungene var små, legger hun til inni ordflommen.

REGISSØR OG SKUESPILLER: Linda Luu instruerer på leseprøve til forestillingen RENT på Sentralen. Foto: John Trygve Tollefsen

Hun oppdager at jeg strever med å forstå kronologien i livshistorien hennes. Dessuten prøver hun å overbevise meg om at Helsekontor Forvaltning nå skulle ha fullt fokus. Som om hun kunne klare seg uten kultur ...

Kulturforståelse + Folketeateret = Miss Saigon

Det startet med en telefon fra Folketeateret. Linda ble spurt om å bistå med teksten til musikalen Miss Saigon. De trengte noen med kulturell kompetanse.

– Jeg var skeptisk. Jeg hadde sett en kvalmende utgave av Miss Saigon i London. De fremstilte de sørvietnamesiske kvinnene under Vietnam-krigen på en stereotypisk og underdanig måte. Stykket handler om det som alltid skjer i en krig: sivilbefolkningen lider aller mest, særlig kvinner og barn. Sannheten er at mange kvinner – også mødre – måtte prostituere seg fordi de ikke hadde andre muligheter. I tidligere oppsetninger ble amerikanerne framstilt som helter. Det er også feil. Mange av dem var unge, ofte bare 19 år. De var fattige og vervet seg til krigen for å tjene penger til et bedre liv.

Linda legger ikke skjul på at det er sårbart å gå inn i en slik historie når egen familiehistorie er så innvevd i krigshistorien.

– Det er den sanne historien jeg ville være med på å fortelle. Da jeg satt sammen med regissøren på Folketeateret, brukte jeg stadig erfaringer fra legekantoret. Vi leger får innblikk i livshistorier ulike mennesker bærer på, hvordan hendelser i livet preger dem og alle valg man tar. Musikalen er *ikke* en enkel kjærlighetshistorie med svake kvinner som ikke stod opp for seg selv og som møtte en helt. Jeg er så glad for at NRK-anmelderen oppdaget at vi hadde gjort noe med teksten.

«Da jeg satt sammen med regissøren på Folketeateret, brukte jeg stadig erfaringer fra legekantoret»

I anmeldelsen står det: «Som dei andre prostituerte, er Kim (hovedkarakteren) rakrygga og sterk, meir enn eit offer. Kvinnene i denne oppsettinga er ikkje skitne eller underkua. Dei har tatt sine val.»

På Folketeateret ble det 70 fullsatte forestillinger der Linda også gestaltet en prostituert kvinne. Hun er tydelig stolt av å ha vært med på å formidle en viktig historie. Det skal hun også gjøre til høsten.

CV

Thuy-Linda Nguyễn Lur

Født 1985 i Fredrikstad og oppvokst i Moss

Cand.med., NTNU, 2012

Bachelorgrad i musikkvitenskap, Universitetet i Oslo, 2020

Turnuslege, Orkanger og Saksvik, 2012–13

Fastlege, 2018–23, spesialist i allmennmedisin, 2022

Grunnlegger og leder i Trondheim akuttmedisinske studentforening, 2009–10

Nasjonal koordinator i Klima=Helse-kampanjen, 2009–11

Grunnlegger, leder, regissør og skuespiller i Multiteateret, 2009–d.d.

Står bak instagramkontoen @familielegen

Gründer, lege og daglig leder i Helsekontor Forvaltning, 2021–d.d.

Foreldregenerasjonens historie = nytt teater

I november blir det premiere på et stykke Linda selv skal skrive. Tittelen er *Svart april – 50 år etter Saigons fall*. Den skal blant annet handle om hvordan leve med traumer etter krig samtidig som egne barn aldri har levd med krigens grusomheter. Mye tilsier at datteren, moren, legen, bedriftseieren, skuespilleren, musikeren, komponisten, manusforfatteren og regissøren Linda Luu – eller egentlig Thuy-Linda Nguyễn Lru – også skal få til dette.

Publisert: 13. mars 2025. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.25.0102
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. mars 2026.